

Akut Böbrek Yetmezliği, Trombositopeni ile Seyreden Weil Hastalığı ve Megaloblastik Anemi Birlikteliği: Olgu Sunumu

The Association of Weil's Disease With Acute Renal Failure and Thrombocytopenia and Megaloblastic Anemia: Case Report

Fatih Yılmaz, Mesut Ayer, Hayriye Esra Ataoğlu,
Mazhar Müslüm Tuna, Faik Çetin, Ömer Aydın Yıldırım,
Levent Ümit Temiz, Mustafa Yenigün

Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi 4. İç Hastalıkları Kliniği, İstanbul

ÖZET

Leptospirosis, tüm dünyada yaygın görülen zoonotik bir enfeksiyon hastalıkıdır. En sık fare dışkısı ve idran ile kirlenmiş besin maddeleri ve su ile bulaşmaktadır. Enfeksiyonun önemli kaynakları fare başta olmak üzere köpek, vahşi kemiriciler, çiftlik hayvanları ve kedilerdir. Ülkemizde leptospirozis sporadik olarak rastlanmaktadır. Kanalizasyon ıgışları, pıricık tarlalarında çalışanlar, mezbaha işçilerinin derileri üzerindeki sıvıktan, enfekte suyun içilmesi ile veya bu su ile kirlenmiş gıdalardan yenilmesi ile, enfekte akarsu, göllerde yüzmeye sırasında enfeksiyon etkeni alınabilir. Hasta insanların idrarları ile de enfekte olunabilir. Leptospirosis genç erkek hastalarda, ilkbahar ve yaz aylarında daha sık olarak görülmektedir. Olguların %90'ında hastalık hafif, anitkenik olarak geçerilirken (anitkenik form), %5-10'unda sanılık, renal yetersizlik, hemorajik diyatez, yüksek ateş ile karakterize Weil hastalığı izlenir. Weil hastalığı hariç leptospirozis olgularında mortalite oldukça düşüktür. Bu yazda; trombositopeni, böbrek yetmezliği ile prezante olan ve megaloblastik anemi ile birlikte seyreden Weil hastalığı sunulmuştur.

ANAHTAR KELİMELER: Weil hastalığı, leptospirosis, megaloblastik anemi

SUMMARY

Leptospirosis is a common zoonotic infectious disease seen all over the world and is transmitted by foods contaminated with faeces and urine of mice. Common sources of infection are mice, dogs, wild rodents, cats and farm animals. Leptospirosis is sporadically seen in Turkey. People who work at sewage systems, rice fields and slaughterhouses can be infected through the grazed skin or by ingesting contaminated water and food. Also people swimming in contaminated lakes can be infected. The urine of patients can also be a way of transmission. We

Devamı sayfa 39'da

Yazışma Adresi:

Dr. Fatih Yılmaz
Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi İç Hastalıkları Kliniği
34096 Haseki, İstanbul
Tel: (0212) 529 44 00/1493
Faks: (0212) 529 44 81
E-posta: esculap@hotmail.com

commonly see leptospirosis in young male patients especially in spring and summer. In 90% of cases, course of the disease is mild and without jaundice; in 5-10% clinical course proceeds with jaundice, renal failure, hemorrhagic diathesis and fever, a clinical presentation called as Weil's disease. Mortality is quite low in leptospirosis except in Weil's disease. In this report, we present a case with Weil's disease manifesting with acute renal failure, thrombocytopenia and megaloblastic anemia.

KEY WORDS: Weil's disease, leptospirosis, megaloblastic anemia

GİRİŞ

Leptospirosis *Leptospira* cinsi spiroketler ile oluşan, ateş, sarsılık, anemi, septisemi, hemorajik diyatez, hepatorenal yetmezlik ve ölümle sonuçlanabilen zoonotik enfeksiyon hastalığıdır.¹ *Leptospirosis*'in doğal kaynağı kemiriciler, vahşi ya da evcil memelilerdir. Weil hastalığı; *L. icterohaemorrhagiae*'nın etken olduğu, sarsılık, renal yetersizlik ve hemorajik diyatezle karakterize, şiddetli leptospirosis olgularında tanımlanmıştır.^{2,3}

Megaloblastik anemi, sıklıkla vitamin B12, folik asit eksikliğinden kaynaklanan, en sık perniçiyoz aneminin neden olduğu makrositer anemidir.⁴ Weil hastalığı seyrinde anemi ve trombositopeni gözlemlenbilir, ancak etyolojisi aydınlatılmıştır. Vitamin B12 eksikliği ile ilişkisi net değildir. Ancak B12 vitamini karaciğerde 2-3 yıl yeteceğ kadar depolandığı düşünülsürse, aneminin etyolojisinde B12 eksikliğinin daha az olası sebep olabileceği düşünülebilir. Ancak yine de Weil hastalığı seyrinde gözlenen aneminin sebebi aydınlatılamamıştır. Biz de bu olgumuzu Weil hastalığı ve megaloblastik anemi birlikte nedeni ile sunduk.

OLGU SUNUMU

Yetmiş yedi yaşında erkek hasta, çiftçi, iki hafta önce kanalizasyon temizleme hikayesi mevcut idi. Ateş, şur bulanıklığı, sarsılık, idrar renginde koyulaşma, idrar çi-

kışında azalma şikayetleri ile başvurdu. Fizik muayenede; şuru leterjik, ikterik, bilateral alt zonlarda krepitan raller, TA 90/60 mmHg, Nb 110/dk, ateş 38,5°C idi. Hepatosplenomegali yoktu. Laboratuvar tetkiklerinde; üre 230 mg/dL, kreatinin 3,9 mg/dL, ESR 124 mm/saat, lökosit 11200/mm³, Hb 7,90 gr/dL, Hct %22,60, MCV 68,20 fL, RDW 18,10, trombosit 32 000/mm³, total bilirubin 26,44 mg/dL, direkt bilirubin 21,73 mg/dL, indirekt bilirubin 4,71 mg/dL, LDH 1565 IU/L, CK 77 IU/L, SGOT 36 IU/L, SGPT 20 IU/L, GGT 39 IU/L, ALP 100 IU/L idi. Vitamin B12 48 pg/ml (175-850 pg/ml), folik asit 9,83 ng/ml, retikulosit %6,32, haptoglobin 2,6 (0,3-2), direkt ve indirekt coomb's testleri negatif idi. Soğuk aglutinasyon testi negatif idi. Brusella, salmonella ve sifiliz, hepatit markerleri (HbsAg, HCV) ve HIV serolojisi negatif idi. Kan kültürlerinde üreme olmadı. Batın USG normal saptandı. Toraks BT incelemesinde akciğer parankim alanlarında, özellikle bilateral alt lob bazal segmentlerde yaygın yama tarzı fibrozis alanları ve yer yer bal peteği görüntüyü, solda minimal plevral effüzyon izlendi. Karanlık alan mikroskopisinde leptospira görüldü ve leptospira IgM ++++ idi. Vitamin B12 düzeyi düşük olduğundan yapılan üst GIS endoskopisinde özofagusta divertikül, alkalen reflü gastriti ve antrumda nodüler oluşum saptandı. Hastada sarsılık, renal disfonksiyon, ikter ve hemorajik diyatezle karakterize olan şiddetli leptospirosis Weil hastalığı olarak bilinir. Weil hastalığı tanımıması güç ve tanısında gecikmeler olduğunda mortal seyreden bir hastaluktur. Böbrek, karaciğer ve akciğer tutulumu sık olup ölüm de genelde multiorgan yetersizliği nedeni ile görülür.⁷

TARTIŞMA

Leptospirosis tüm dünyada yaygın olan, ülkemizde de sporadik olarak görülen zoonotik bir enfeksiyon hastalığıdır.⁴ Kemirgenler, özellikle fareler en önemli rezervuarlardır. Köpekler, vahşi kemiriciler, çiftlik hayvanları ve kediler de enfeksiyon kaynağı olmaktadır. Leptospiralın insanlara bulaşması enfekte hayvanın idrarı, kanı veya dokusu ile temas veya kontaminasyonla maruziyetle olabilir. İnsandan insana bulaş nadirdır. Konak ile ilişkisi sonucu renal tübüllerde yılarcaya kalabilir. Leptospiral idrarla atıldıklarından ve suda uzun süre yaşayabileceklerinden, bulaşmasında su en önemli araçtır. Kanalizasyon işçileri, pırınç tarlalarında çalışanlar, veterinerler veya mezzabah işçilerinin derileri üzerindeki sıyırtan enfekte hayvanın idrannan doğrudan maruz kalmış, enfekte suyun içilmesi ile, bu su ile kirlenmiş gıdaların yenilmesi ile ya da enfekte akarsu, göllerde yüzme sırasında enfeksiyon etkeni alnabilir.⁴

Leptospirosis hastalarda enfeksiyonun ikinci haftasından itibaren mikroorganizmalar idrarla atıldıktan sonra, leptospirozlu hastalarla aynı tuvaleti kullanan kişilerde de gözlenebilir. Çok sayıda hayvanın leptospiralar için geniş bir rezervuar oluşturuları nedeni ile leptospirosis kontrolü oldukça güçtür. Olguların çoğu erkektir. Sıklıkla yaz aylarında pik yapar.¹²

Hastalığın ikterle seyreden ağır formu olan Weil hastalığı daha çok *L. icteroohaemorrhagiae* enfeksiyonunda tariif edilse de diğer serotiplerinde de görülebilir. Karaciğer ve böbrek fonksiyon bozukluğu, kanama, vasküler kollaps, ağır mental bozukluklar, %5-10'ar varan ölümle sonuçlanabilir. Karaciğer hücrelerinde nekroz yapmadan hepatosellüler fonksiyon bozukluğuna yol açar. Böbreklerde tüberler hasar ve intravasküler volüm azalmasına bağlı gelişen hipovolemi ve hipot-

tansiyon böbrek yetmezliğine neden olabilir.¹³

Hastalık, genellikle 39-40°C'ye varan yüksek ateş, halsizlik, baş ağrısı, miyalji ile başlar. İlk haftada kizamığa benzeyen deri döküntüleri ve bazen de peteşiyal deri döküntüleri izlenir. Ateş ve diğer belirtiler bir hafta kadar sürer. Beşinci- yedinci günlerden itibaren leptospiral idrardan izole edilmeye başlar.⁴ Ikinci haftada ateş düşer ve mukoza ve deride ikter ortaya çıkar. Bilirubin düzeyi genellikle 20 mg/dl'yi aşmaz. Transaminazlarda ılımlı bir artış izlenir (100-200 IU/L civarında). Diğer akut viral hepatitlerden farklı olarak hastalarda ılımlı transaminaz artışına karşın, belirgin bir kreatin fosfokinaz artışı izlenir. Genellikle renal yetersizlik, sarılığın eşlik ettiği hastalığın ikinci haftasında üremi ve oligurinin hızlı başlangıcı ile karakterizedir. Üre 100 mg/dl ve kreatinin düzeyleri 8 mg/dl'yi geçmez. Bizim hastamızın yüksek ateş, sarsılık, suur bulantılılığı ve idrar çıkışında azalma ile müracat etmiş olup, transaminaz ve kreatin fosfokinaz enzim düzeylerinde artış izlenmedi. Total bilirubin 26.44 mg/dl olarak izlendi. Üre 239 mg/dl, kreatinin 3.9 mg/dl olarak görüldü. Hastada ALT ve AST değerlerinin normal olması ve hepatit markerlarının ve diğer serolojik testlerin normal olması ile akut hepatit, retikulosit, direkt ve indirekt Coombs testleri ile ototimmin hemolitik anemiler ekarte edildi. Periferik yaymada hipersegmente nötrofiller izlenmesi ve vitamin B12 düşük olarak geldiği için megaloblastik anemi teşhisini konularak parenteral B12 vitamini tedavisine başlandı.

Hastalığın tanısında mikroskopik incelemede plazma, idrar ve BOS örneklerinden hazırlanan preparatlarda spiral hareketli bakterilerin izlenmesi, hastalık etkenine karşı oluşan IgM ve IgG antikorlarının

ELISA ile gösterilmesi ve mikroskopik aglutinasyon testi kullanılır.³ Tanıda kültür de kullanılabilir; ancak çok uzun süre alır ve başarısı düşüktür. Mikroskopik aglutinasyon testi tanı için temel referans testidir ve duyarlılığı oldukça yüksektir. Bizim hastamızda karantika saha mikroskopisinde leptospiralar izlenmiş olup lateks aglutinasyon ile IgM antikorları pozitif olarak saptanmıştır.

Leptospirosis seyrinde trombositopeni ve anemi gözlemlenir. Ancak bunların nasıl geliştiği konusunda netleşmiş bir bilgi yoktur. Bizim hastamızda da trombositopeni ve anemi izlemiştir, aneminin vitamin B12 eksikliğine bağlı megaloblastik anemi olduğu gösterilmiştir. Vitamin B12'nin karaciğerde yaklaşık olarak 3-4 yıl yetecek kadar deposu olduğu düşünülürse, leptospirosis seyrinde aneminin sebebi olarak bu vitamin eksikliği düşünlülemez. Hastamızda yapılan üst GİS endoskopisinde özofagus divertikül izlenmiştir. Özellikle incebağırsaklarda izlenen büyük divertiküllerde bakteriyel aşıri çoğalmaya bağlı olarak vitamin B12 eksikliği gelişebilir. Ancak özofagus divertiküllerinin vitamin B12 eksikliği yaptığı konusunda kesinleşmiş bir bilgi yoktur.

Biz bu olgumuzu, Weil hastalığı seyrinde izlenen ılımlı ALT, AST ve CK enzimlerinde artış olmaması ve megaloblastik anemi birlikteliği nedeni ile sunduk.

Sonuç olarak; hepatitler, Wilson hastalığı, Reye sendromu, Q ateş, polimiyozit, riketsiyoz, grip, ensefalit, bruseloz, toksoplazmoz, sitma, sepsis, toksik şok sendromu gibi hastalıklarla karışabilen Weil hastalığının tanısında çeşitli güçlüklerle karşılaşılmaktadır. Ateş, lokositoz, sarsılık, renal yetersizlik, kreatin fosfokinaz yüksekliği ve multiorgano tutulumu olan hastalarda Weil hastalığı düşünülmeli, erken başlayan antibiyotik ve destek

tedavisinin hayatı kurtarıcı etkisi önemsenmelidir.

KAYNAKLAR

1. Bartlett JG. Leptospirosis. In: Gorisich SL, Bartlett JC, Blacklow NR, eds. *Infectious Diseases*. Philadelphia: Saunders; 1992: 1295-302.
2. Tapena JW, Ashford DA, Perkins BA. Leptospirosis. In: Mandell GL, Bennett JE, Dolin R, eds. *Mandell, Douglas, and Bennett's Principles and Practice of Infectious Diseases*. Philadelphia: Churchill Livingstone; 2000: 2495-500.
3. Coplan CE. Leptospirosis at work and at play. *Can Med Assoc J* 1998; 159: 1151-2.
4. Sızen TH. Leptospirozlar ve Weil hastalığı. İçinde: Topcu AW, Sıyletir G, Değirmen M, ed. *İnfeksiyon Hastalıkları*. İstanbul: Nobel Tıp Kitapları; 1996: 563.
5. Rao PS, Shashibusban Shivanshali PG. Comparison of dark ground microscopy with serological tests in the diagnosis of Leptospirosis with hepatorenal involvement A. Preliminary stud. *Indian J Pathol Microbiol* 1998; 41: 427-9.
6. Plank R, Dean D. Overview of the epidemiology, microbiology and pathogenesis of *Leptospira* spp. in humans. *Microbes Infect* 2000; 2: 1265-76.
7. Lomar AV, Diamant D, Torre JR. Leptospirosis in Latin America. *Infect Dis Clin North Am* 2000; 14: 23-39.
8. Bharti AR, Nally JE, Ricardi JN, et al. Leptospirosis: a zoonotic disease of global importance. *Lancet Infect Dis* 2003; 3: 757-71.
9. Leblebicioğlu H, Sünbul M. Leptospirosis: Diagnosis and treatment. *Infect Dis Clin* 2003; 27: 172-4.
10. Harrison's Principles of Internal Medicine. Fauci AS, Braunwald E, Isselbacher KJ, Wilson JD, Martin JB, Kasper DL, Hauser SL, Longo DL, eds. 14th edition. McGraw-Hill; 1998.